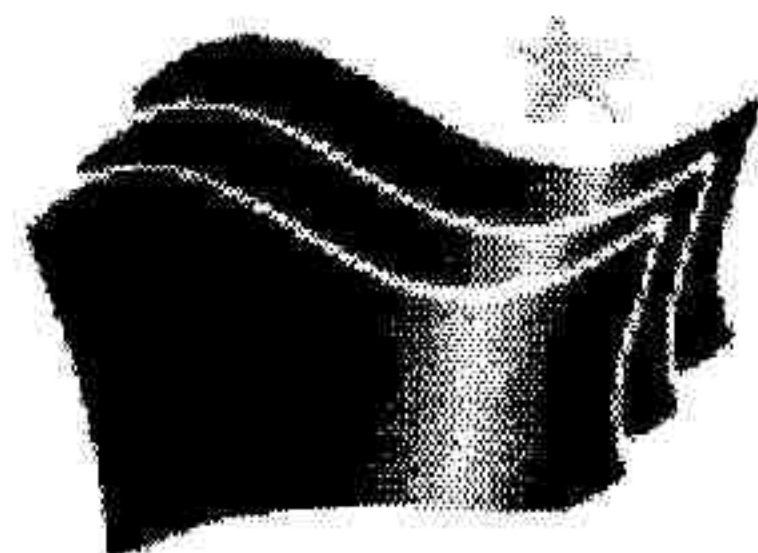
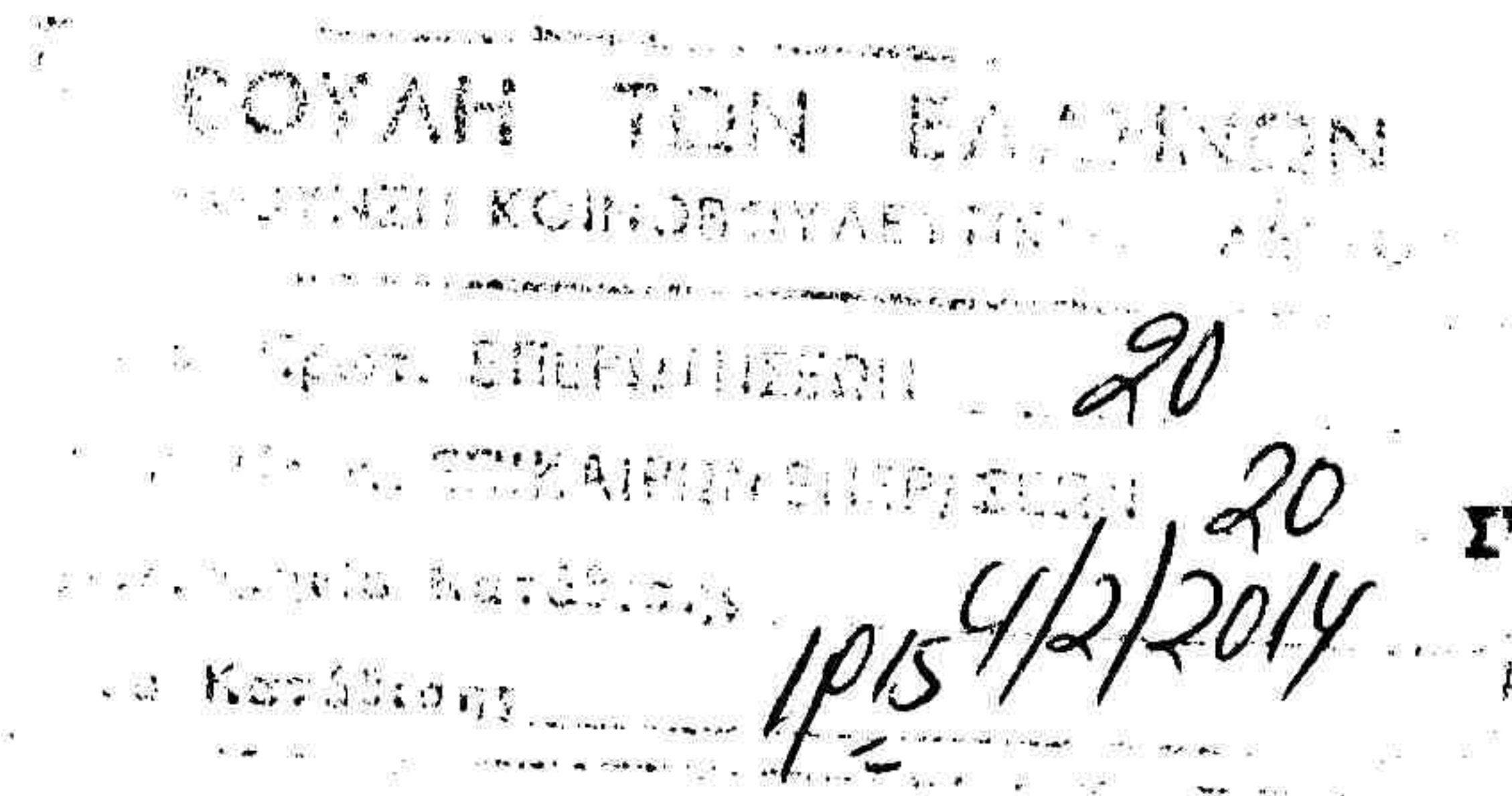

ΣΥΡΙΖΑ
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Αθήνα, 4 Φεβρουαρίου 2014

ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΕΠΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού

Θέμα: Υπό κατάρρευση ο ελληνικός αθλητισμός

Ο ελληνικός αθλητισμός βιώνει εδώ και πολλά χρόνια μια βαθύτατη και πολύπλευρη κρίση, με κοινωνικά, πολιτικά και οικονομικά χαρακτηριστικά. Η κρίση αυτή είναι απόρροια διαχρονικών παθογενειών του πολιτικού συστήματος, το οποίο χρησιμοποίησε τον αθλητισμό ως εργαλείο πελατειακών σχέσεων και όχι ως κοινωνικό αγαθό, επωφελές για το σύνολο. Το γεγονός αυτό είχε ως αποτέλεσμα να δημιουργηθεί ένα παράπλευρο και παρασιτικό σύστημα ανομίας, μέσα από το οποίο κατασπαταλήθηκαν τεράστιοι πόροι και οι οποίοι θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν προς όφελος των κοινωνικών αναγκών, στη βάση ενός υγιούς αθλητικού προτύπου. Στο πλαίσιο αυτό, ενισχύθηκαν παθογένειες όπως η δημιουργία κυκλωμάτων διακίνησης μαύρου χρήματος, οι αθλητές αντιμετωπίστηκαν ως προϊόντα και οι πολίτες ως πελάτες.

Σήμερα, ο ερασιτεχνικός αθλητισμός είναι από τα πρώτα θύματα των πολιτικών λιτότητας που επέβαλαν οι κυβερνήσεις των τελευταίων ετών. Με τη δραματική μείωση των κρατικών χρηματοδοτικών πόρων και τη στοχευμένη και συστηματική διάλυση των δημοσίων δομών άθλησης, ο ερασιτεχνικός αθλητισμός βρίσκεται σήμερα προ της οριστικής απαξίωσης και κατάρρευσης. Η κατάσταση αυτή αποτυπώνεται ξεκάθαρα στον Κρατικό Προϋπολογισμό του 2014. Το Κράτος ουσιαστικά αποσύρεται από τη χρηματοδότηση του αθλητισμού μετατρέποντάς τον από κοινωνικό αγαθό σε εμπορικό προϊόν για λίγους.

Σε μία λογική άγριας κυριαρχίας της αγοράς, κερδοφόρες δημόσιες επιχειρήσεις που χρηματοδοτούσαν τον ερασιτεχνικό αθλητισμό, πωλήθηκαν σε ιδιώτες έναντι ευτελούς οικονομικού αντιτίμου. Την ίδια στιγμή οι δημόσιες αθλητικές υποδομές προσφέρονται όσο - όσο σε επίδοξους επενδυτές, χωρίς καμία μέριμνα για το αύριο του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

Στην ίδια μνημονιακή λογική εντάσσεται και η διαρκής υποβάθμιση της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, η υποχρηματοδότηση των Εθνικών Αθλητικών Ομοσπονδιών, των Ενώσεων και των Αθλητικών Σωματείων, η συρρίκνωση των δομών μαζικής άθλησης της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και η πλήρης απαξίωση της φυσικής αγωγής στην εκπαίδευση.

Από την άλλη, διατηρείται ένα σύστημα επαγγελματικού αθλητισμού σε σήψη, το οποίο με την συναίνεση των δυνάμεων του πάλαι ποτέ δικομματισμού, εξακολουθεί και απομυζά δεκάδες εκατομμύρια ευρώ από τον πλούτο του ελληνικού λαού και του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Το διαπλεκόμενο τρίγωνο «πολιτικό σύστημα – επαγγελματικός αθλητισμός – αθλητικά ΜΜΕ», συνεχίζει να δηλητηριάζει την ελληνική κοινωνία. Πουθενά δεν αποτυπώνονται στην κυβερνητική πολιτική, δράσεις που να αφορούν στην αντιμετώπιση και εξάλειψη της χειραγώγησης αγώνων, του ξεπλύματος μαύρου χρήματος, του ντόπινγκ, της εκτροφής παρακρατικών μηχανισμών, των ανεξέλεγκτων φαινομένων κοινωνικής βίας. Αντίθετα, διατηρείται και ενισχύεται η ευνοϊκή μεταχείριση των μεγαλοπαραγόντων που λυμαίνονται τον επαγγελματικό αθλητισμό.

Α) Απόσυρση του κράτους από την χρηματοδότηση του ελληνικού αθλητισμού

Η δημόσια χρηματοδότηση για τον ερασιτεχνικό αθλητισμό έχει υποστεί στο σύνολό της δραστικές περικοπές τα τελευταία χρόνια. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνει την απόσυρση του Κράτους από τον ερασιτεχνικό αθλητισμό και αποτυπώνει το νεοφιλελεύθερο σχεδιασμό των μνημονιακών κυβερνήσεων, οι οποίες ωθούν τον ερασιτεχνικό αθλητισμό σε περιβάλλον άγριας κερδοσκοπίας, με στόχο να μετατραπεί η άθληση από δημόσιο αγαθό σε προϊόν πολυτελείας για λίγους. Η τεράστια μείωση της κρατικής χρηματοδότησης αποτυπώνεται χαρακτηριστικά στις διακυμάνσεις των δαπανών των Κρατικών Προϋπολογισμών των προηγούμενων πέντε ετών, οι οποίες από το 2009 μέχρι το 2014 έχουν μειωθεί κατά 67,6%. Συγκεκριμένα, από 187,3 εκατομμύρια ευρώ το 2009, η συνολική κρατική χρηματοδότηση για τον αθλητισμό κατέρρευσε στα 84 εκατομμύρια το 2012, μειώθηκε σε 75 εκατομμύρια ευρώ το 2013, ενώ για το 2014 προϋπολογίστηκε σε μόλις 60,7 εκατομμύρια ευρώ.

Ο ερασιτεχνικός αθλητισμός στηριζόταν σε σημαντικό βαθμό επί δεκαετίες και από τις οικονομικές ενισχύσεις και ανταποδοτικές χορηγίες δημόσιων επιχειρήσεων, όπως η ΟΠΑΠ ΑΕ και η ΟΔΙΕ ΑΕ. Ωστόσο, η μεν ΟΠΑΠ ΑΕ ιδιωτικοποιήθηκε το 2013 μέσω του ΤΑΙΠΕΔ, ενώ επίκειται η ιδιωτικοποίηση της ΟΔΙΕ ΑΕ, μετά και την εκκαθάριση του οργανισμού, διαδικασία η οποία προγραμματίζεται να ολοκληρωθεί έως τις 31 Σεπτεμβρίου 2014. Με την εξέλιξη αυτή, ενισχύεται η ανησυχία και για το παρόν αλλά και για το μέλλον του ερασιτεχνικού αθλητισμού, δεδομένου ότι σύμφωνα με τα τελευταία δημοσιοποιημένα στοιχεία, τα ποσά που αποδόθηκαν από την ΟΠΑΠ Α.Ε., από το 2009 έως και το 2013, σε πλήθος Σωματείων, Συλλόγων, Εθνικών Αθλητικών Ομοσπονδιών ανήλθαν στο ποσό των 145 εκατομμυρίων ευρώ. Είναι φανερό ότι οι εν λόγω ιδιωτικοποιήσεις το μόνο που επιφέρουν τελικά, είναι η απώλεια σημαντικών πόρων σε ετήσια βάση για την άσκηση κοινωνικής δημοσιονομικής πολιτικής, η οποία θυσιάζεται στο βωμό μιας επισφαλούς άμεσης ρευστότητας αποκλειστικά και μόνο για την αποπληρωμή τμήματος του δημοσίου χρέους.

Αποτέλεσμα των παραπάνω είναι, να οδηγηθούν τη χρονιά που πέρασε σε μαρasmus όλες οι δομές του αθλητισμού. Συγκεκριμένα, το 2013, από τα 75 εκατομμύρια ευρώ της τακτικής κρατικής επιχορήγησης, περίπου 10 αφορούσαν σε οφειλές προηγούμενων ετών, ενώ τα υπόλοιπα μετά βίας κάλυπταν τις

ανελαστικές δαπάνες της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και των εποπτευομένων νομικών προσώπων, συμπεριλαμβανομένων όλων των Εθνικών Ομοσπονδιών και των λοιπών φορέων. Μέσα στις ανελαστικές αυτές δαπάνες, 12 περίπου εκατομμύρια προϋπολογίστηκαν για την συντήρηση και λειτουργία του ΟΑΚΑ, περίπου 6 για το Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας και 2,5 για τις Ολυμπιακές Εγκαταστάσεις του Αγίου Κοσμά.

Την ίδια στιγμή, οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης είδαν την συνολική χρηματοδότησή τους να μειώνεται κατά 200 περίπου εκατομμύρια ευρώ το 2013, ενώ η αντίστοιχη μείωση για το 2014 αφορά σε περίπου 100 εκατομμύρια επιπλέον. Στο πλαίσιο αυτό, οι δυνατότητες ανάπτυξης του αθλητισμού από την τοπική αυτοδιοίκηση καθίστανται σχεδόν ανύπαρκτες. Οι περισσότεροι αθλητικοί δημοτικοί οργανισμοί έχουν καταργηθεί ενώ, οι ΟΤΑ μόνο για την συντήρηση των αθλητικών εγκαταστάσεων, αρμοδιότητα η οποία τους έχει ανατεθεί από το Κράτος, χρειάζονται πολλά εκατομμύρια ευρώ ετησίως. Σε ότι αφορά, στην μαζική άθληση και στα προγράμματα «Άθληση για Όλους» των ΟΤΑ, αυτά για το 2013 επιχορηγήθηκαν από τη ΓΓΑ με μόλις 2,5 εκ. ευρώ, ενώ σημαντικό κόστος των διαφόρων προγραμμάτων άθλησης μετατοπίστηκε στους ίδιους τους δημότες. Σχετικά δε με τις δαπάνες για τη στήριξη και την ανάπτυξη της φυσικής αγωγής και του αθλητισμού στην εκπαίδευση, αυτές κυμάνθηκαν σε λίγο περισσότερο από 200.000 ευρώ, για ολόκληρη την χώρα.

Προβληματική είναι και η κατάσταση σε ότι αφορά στην στήριξη του αθλητικού κινήματος των ατόμων με αναπηρία. Ο αναπηρικός αθλητισμός αποτελεί διέξοδο από τα καθημερινά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι με αναπηρία, αποτελεί «ασπίδα» ενάντια στον κοινωνικό αποκλεισμό και παρέχει ευεργετικές επιδράσεις στη βαρύτητα της αναπηρίας ενώ βοηθά στην καλλιέργεια της αυτοπεποίθησης και της συμμετοχής στις κοινωνικές δραστηριότητες. Οι χώροι άθλησης των ΑμεΑ εξακολουθούν να είναι περιορισμένοι, πολλοί χώροι γενικής άθλησης δεν πληρούν τις προδιαγραφές προσβασιμότητας και οι υποδομές στα ειδικά σχολεία για την ανάπτυξη του αθλητισμού είναι ανεπαρκείς. Δεκάδες αθλητικά σωματεία που προάγουν τον αθλητισμό για τα άτομα με αναπηρία βρίσκονται στα πρόθυρα της κατάρρευσης. Παρόλο που τα τελευταία 4 χρόνια η οικονομική ενίσχυση των αθλητικών σωματείων ΑμεΑ είναι ισχνή και μειωμένη κατά 70%, αξιοσημείωτο είναι το γεγονός πως το πλήθος των διεθνών διακρίσεων των αθλητών είναι αμείωτο. Δυστυχώς όμως, οι αθλητές με αναπηρία απασχολούν τις πολιτικές ηγεσίες μόνο σε χαιρετισμούς, εορταστικές εκδηλώσεις και βραβεύσεις.

Β) Εκποίηση και διάλυση των δημόσιων αθλητικών υποδομών

Οι δημόσιες αθλητικές υποδομές, μικρές και μεγάλες, διαλύονται και εκποιούνται. Χαρακτηριστικά παραδείγματα οι ολυμπιακές εγκαταστάσεις του Εθνικού Αθλητικού Κέντρου του Αγίου Κοσμά καθώς και του Σταδίου Ειρήνης και Φιλίας. Στις αθλητικές εγκαταστάσεις του Αγίου Κοσμά, που οδεύουν προς «αξιοποίηση» μέσω του Τ.Α.Ι.Π.Ε.Δ, συμπεριλαμβάνονται τα ακίνητα και τα επ' αυτών κτίρια και εγκαταστάσεις με τα παραρτήματα τους, το Εθνικό Αθλητικό Κέντρο Νεότητας (Ε.Α.Κ.Ν.) καθώς και το πρώην

Ολυμπιακό Κέντρο Ιστιοπλοΐας (Μαρίνα) Αγ. Κοσμά Αττικής. Το ΣΕΦ, αφού αφέθηκε για δεκαετίες στην εγκατάλειψη και την απαξίωση, «τεμαχίστηκε», για να μεταβιβαστεί στο Τ.Α.Ι.ΠΕ.Δ έκταση 343.760 τμ., στην οποία περιλαμβάνονται κομμάτια που συγκεντρώνουν το μεγαλύτερο επενδυτικό ενδιαφέρον, με σκοπό να εκποιηθεί, αφού πρώτα διευθετηθούν οι πολεοδομικές εκκρεμότητες και ρυθμιστεί το θέμα της άδειας του ίδιου του σταδίου. Τα πωλητήρια αυτά, αποτελούν μέρος μόνο του ξεπουλήματος των δημόσιων αθλητικών δομών, στο πλαίσιο μιας ήδη δρομολογημένης επιχείρησης καταστροφής του αθλητισμού.

Στην ίδια κατάσταση απαξίωσης βρίσκονται και οι περιφερειακές αθλητικές υποδομές. Εκατοντάδες μικρές ή μεγάλες αθλητικές εγκαταστάσεις σε ολόκληρη την χώρα βρίσκονται σε εγκατάλειψη. Εγκαταστάσεις οι οποίες χρονολογούνται από τη περιβόητη πια περίοδο του 2004, αποτέλεσμα της μη υλοποίησης του τότε μεγαλεπήβολου προγράμματος «Ελλάδα 2004». Εργαλείο της πολιτικής αυτής και ο νέος αυτοδιοικητικός χάρτης, ο οποίος έχει συμβάλλει στην επιδείνωση της σημερινής πραγματικότητας. Μιας πραγματικότητας, που θέλει καλλικρατικούς Δήμους χωρίς οικονομικούς πόρους, να μετακυλύουν στους δημότες τους το κόστος για τη στοιχειώδη συντήρηση και λειτουργία των αθλητικών τους εγκαταστάσεων. Επιπλέον, σε πολλές περιοχές, όπως για παράδειγμα στη νησιωτική χώρα που βάλλεται περισσότερο από τη μνημονιακή αντικοινωνική πολιτική, υπάρχουν δημοτικές εγκαταστάσεις διαφόρων αθλημάτων και κατηγοριών οι οποίες μαραζώνουν λόγω της έλλειψης μηχανισμών παρακολούθησης της συντήρησης και της βελτίωσής τους. Επίσης, λόγω της υποχρηματοδότησης, τα ημιτελή αθλητικά έργα, έργα πνοής για την τοπική κοινωνία, είτε έχουν ουσιαστικά ακυρωθεί, με χαρακτηριστικό παράδειγμα το κολυμβητήριο στην Ιαλυσό Ρόδου, είτε έχουν «βαλτώσει», ενώ ακόμα και αθλητικές εγκαταστάσεις στις οποίες καθημερινά αθλούνται εκατοντάδες συμπολίτες μας, παρακμάζουν από τη μηδενική ουσιαστικά συντήρηση, λόγω έλλειψης κονδυλίων.

Την ίδια στιγμή, η πολιτεία χαρίζει χρέη ή σκορπά αφειδώς κονδύλια για τις Αθλητικές Εταιρείες (ΠΑΕ και ΚΑΕ), παραχωρώντας τους γήπεδα με σκανδαλώδεις όρους και με αδιαφανείς διαδικασίες. Στο ίδιο πελατειακό πλαίσιο, πάσης φύσεως «παράγοντες», μαζί με τις εκάστοτε αθλητικές ηγεσίες εξώθησαν και συνεχίζουν να εξωθούν τις κρατικές υπηρεσίες στην αυθαιρεσία, στην ανομία και στη σπατάλη.

Γ) Συρρίκνωση των διοικητικών αθλητικών δομών και απολύσεις

Η διοικητική και οργανωτική συρρίκνωση της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού συντελείται μεθοδικά τα τελευταία χρόνια. Με το νέο εγκεκριμένο οργανόγραμμα του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, η περιφερόμενη από Υπουργείο σε Υπουργείο Γενική Γραμματεία Αθλητισμού υποβαθμίζεται σε δομή «άνευ χαρτοφυλακίου», με σκοπό να δημιουργηθεί μια υπηρεσία «σφραγίδα» η οποία θα χρησιμοποιηθεί για την απαξίωση του ίδιου του αθλητικού αντικειμένου.

Στον ίδιο σχεδιασμό περιλαμβάνονται και οι συγχωνεύσεις και καταργήσεις των εποπτευόμενων αθλητικών φορέων ΝΠΔΔ και ΝΠΙΔ, η μεταφορά δεκαεπτά Εθνικών Αθλητικών Κέντρων στην αρμοδιότητα της τοπικής

αυτοδιοίκησης χωρίς ανάλογη μεταφορά πόρων και με αναγκαστική ανάληψη των χρεών τους από τους Δήμους, γεγονός που οδηγεί μαθηματικά στην περεταίρω επιβολή δημοτικών τελών. Παράλληλα, βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη το σχέδιο συγχώνευσης των 54 επιχορηγούμενων από το ελληνικό δημόσιο Εθνικών Αθλητικών Ομοσπονδιών, με μοναδικό κριτήριο την μνημονιακή λογιστική. Σε αυτή την λογική και το ανθρώπινο δυναμικό, το οποίο ενώ για δεκαετίες στήριξε τον ερασιτεχνικό αθλητισμό, σήμερα απαξιώνεται. Οι απολύσεις στην Γενική Γραμματεία Αθλητισμού και στις Εθνικές Αθλητικές Ομοσπονδίες, η υποστελέχωση πολλών υπηρεσιών και αθλητικών εγκαταστάσεων, η αλλαγή των εργασιακών σχέσεων με την επιβολή ελαστικής και ανασφάλιστης εργασίας και η «κινητικότητα» χιλιάδων εκπαιδευτικών φυσικής αγωγής, έχουν ως μοναδικό στόχο τον «ξαφνικό θάνατο» του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

Δ) Υποβάθμιση της φυσικής αγωγής στην δημόσια εκπαίδευση.

Η φυσική αγωγή στην εκπαίδευση σύμφωνα με μελέτη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αποτελεί εκπαιδευτικό εργαλείο που αφενός συμβάλλει άμεσα στην καλή φυσική κατάσταση και καλή υγεία των μαθητών και αφετέρου βοηθά τους νέους να εκτελούν και να κατανοούν καλύτερα τη φυσική δραστηριότητα, με ευεργετικές επιπτώσεις εφ' όρου ζωής. Αποτελεί εργαλείο για την απόκτηση μεταβιβάσιμων γνώσεων και δεξιοτήτων, όπως είναι η ομαδικότητα και η ευγενής άμιλλα και καλλιεργεί τον σεβασμό, την ικανότητα των ανθρώπων να γνωρίσουν το σώμα τους, την κοινωνική ευαισθητοποίηση και γενικά την κατανόηση των «κανόνων του παιχνιδιού», στοιχεία τα οποία οι μαθητές εύκολα μπορούν να εφαρμόσουν και σε άλλα σχολικά μαθήματα ή καταστάσεις στη ζωή τους. Τόσο η σημασία, όσο και η σπουδαιότητα και τα πολλαπλά οφέλη της φυσικής δραστηριότητας, αναγνωρίζονται από το καταστατικό δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εντούτοις, εξαίρεση σε αυτή την κοινή ευρωπαϊκή παραδοχή αποτελεί ελληνική στρατηγική. Συγκεκριμένα, στο νέο ωρολόγιο πρόγραμμα του Γενικού και του Επαγγελματικού Λυκείου, το οποίο καθορίστηκε με το νόμο 4186/2013, που ψήφισε η συγκυβέρνηση άρον άρον, μία ημέρα πριν από την έναρξη του σχολικού έτους, το μάθημα της φυσικής αγωγής υποβαθμίστηκε ραγδαία, ενώ η συμμετοχή του στο συνολικό πρόγραμμα διδασκαλίας περιορίστηκε σε ποσοστό από 1% έως 5%. Η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων αγνόησε τα επιστημονικά δεδομένα και τις ευρωπαϊκές πρακτικές. Αγνόησε επίσης τις συστάσεις διεθνών οργανισμών, όπως η UNESCO, για την ενίσχυση της διδασκαλίας της φυσικής αγωγής προκειμένου να διασφαλιστεί η ψυχοσωματική ανάπτυξη και η θωράκιση της σωματικής υγείας των μαθητών. Η μείωση αυτή αποτελεί ένα νέο αρνητικό ρεκόρ τόσο σε Ευρωπαϊκό επίπεδο όσο και για τα δεδομένα της ελληνικής εκπαίδευσης.

Στα παραπάνω έρχεται να προστεθεί η έλλειψη υλικοτεχνικής υποδομής που παρατηρείται στα περισσότερα δημόσια σχολεία. Σχολεία χωρίς γυμναστήρια και υποδομές άθλησης, που δυσκολεύουν σε αρκετές περιπτώσεις τη συστηματική και ομαλή άσκηση των μαθητών, με αποτέλεσμα ακόμα και οι ελάχιστες ώρες φυσικής αγωγής που έχουν απομείνει στο ωρολόγιο πρόγραμμα, να υλοποιούνται με αρκετά προβλήματα.

Παράλληλα, το Υπουργείο Παιδείας καταργεί τον θεσμό των Τμημάτων Αθλητικής Διευκόλυνσης των Γυμνασίων και των Ειδικών Τμημάτων Αθλητικής Διευκόλυνσης των Λυκείων χαρακτηρίζοντας τον «αποτυχημένο». Ένας θεσμός που είχε ως στόχο την υποστήριξη των μαθητών με ιδιαίτερες αθλητικές ικανότητες, καταργείται για λόγους «οικονομίας». Την ίδια ώρα το Υπουργείο δημιουργεί τις «αθλητικές ακαδημίες». Με άρθρο 41 του Ν. 4186/2013 δίνεται η δυνατότητα ίδρυσης δύο αθλητικών ακαδημιών σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Στις «αθλητικές ακαδημίες» αυτές προβλέπεται να λειτουργούν σχολικές μονάδες και εργαστήρια αθλητικής έρευνας, όπου θα συμμετέχουν ιδιώτες, οι οποίοι θα μπορούν και να χρηματοδοτούν ερευνητικές δραστηριότητες, ενώ η διοίκηση των μονάδων αυτών ανατίθεται σε ένα νέο όργανο που θα διορίζεται από τον Υπουργό και στο οποίο θα μπορούν να συμμετέχουν εξωθεσμικοί παράγοντες. Την ίδια στιγμή, τα κρίσιμα θέματα των προγραμμάτων σπουδών και των αντικειμένων της αθλητικής έρευνας που θα διεξάγονται στις δομές αυτές παραπέμπονται σε μελλοντικά Προεδρικά Διατάγματα.

Ε) Επαγγελματικός αθλητισμός και διαπλοκή

Όλες οι κυβερνήσεις των τελευταίων ετών στην Ελλάδα έχουν αφήσει τα ίχνη τους στον ελληνικό αθλητισμό, ενισχύοντας ένα σκληρό σύστημα πελατειακών σχέσεων και ενσωματώνοντας ουσιαστικά τον αθλητισμό στο σύστημα της πολιτικο-οικονομικής διαπλοκής. Η πλήρης εμπορευματοποίηση του αθλητισμού μέσα από μια ιδιότυπη συναντίληψη για το ρόλο του Κράτους και των ιδιωτικών επενδύσεων έχει υποβαθμίσει την αξία του ερασιτεχνικού και του μαζικού αθλητισμού. Το διαπλεκόμενο τρίγωνο «πολιτικό σύστημα – επαγγελματικός αθλητισμός – αθλητικά ΜΜΕ», παρά την ηθική και οικονομική κρίση στη οποία έχει περιέλθει, συνεχίζει να «αλληλοεξυπηρετείται». Εδώ και τριάντα χρόνια, οι πολιτικές ηγεσίες στον αθλητισμό, συντηρούν ένα καθεστώς επαγγελματικού αθλητισμού σε σήψη, η λειτουργία του οποίου στα όρια της νομιμότητας ή εκτός αυτής, έχει πλέον γίνει κανόνας. Με την επίκληση του λεγόμενου «αυτοδιοίκητου», το σύστημα αυτό συνεχίζει να αυθαιρετεί, να διαχειρίζεται ανεξέλεγκτα και αδιαφανώς το δημόσιο χρήμα και να απομυζά δεκάδες εκατομμύρια ευρώ από τον ελληνικό λαό και τον ερασιτεχνικό αθλητισμό. Οι κυβερνήσεις όλων των προηγούμενων ετών άνοιξαν με προκλητικό τρόπο τα ταμεία του Κράτους, κατασπαταλώντας δημόσιο χρήμα για την σωτηρία των αθλητικών ιδιωτικών εταιρειών. Ιδιωτικές εταιρείες είτε χρεοκοπημένες είτε στα πρόθυρα της χρεοκοπίας έχουν συσσωρεύσει χρέη εκατομμυρίων ευρώ προς το Ελληνικό δημόσιο. Χρέη που δε μπορούν να εισπραχθούν, εξαιτίας της προαναφερθείσας όσμωσης του πολιτικού συστήματος με αυτές και της ουσιαστικής απουσίας πολιτικής βούλησης, ακόμα και σε περίοδο ασφυκτικής κρίσης.

Συγκεκριμένα, και σύμφωνα με στοιχεία που προέρχονται από τις επίσημες απαντήσεις των κατά καιρούς αρμόδιων Υπουργών Οικονομικών και Αθλητισμού, σε επίμονες ερωτήσεις της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ για το επίμαχο θέμα των χρεών των ΠΑΕ και ΚΑΕ (ερώτηση 3057/163/04 από 4-8-2009 και

απάντηση 1-9-2009, ερώτηση 13173/16-3-2011 και απάντηση 13-4-2011) καθώς και των σχετικών εγγράφων του ΣΔΟΕ (ΕΜΠ4470/143, από 31-3-2011), επισημαίνεται ότι το σύνολο των βεβαιωμένων χρεών των ΠΑΕ το 2008-2009 ήταν 80.398.844 εκατ. ευρώ, ενώ το 2010 ανήλθαν σε 222 εκατ. Ευρώ. Μόνο για το 2010 τα ληξιπρόθεσμα χρέη των ΠΑΕ ανήλθαν σε 23.331.411 ευρώ, ενώ το 2011 τα ληξιπρόθεσμα χρέη ήταν 26 εκατ. ευρώ, από τα οποία είχαν εισπραχθεί μόνο τα 3 εκατ. ευρώ. Τα ανωτέρω στοιχεία, αφορούν σε χρέη φορολογικής και ασφαλιστικής φύσεως, έχουν άμεση επίπτωση στα έσοδα του Κράτους με αποτέλεσμα το κόστος να το πληρώνουν ως συνήθως οι Έλληνες φορολογούμενοι. Πέραν αυτών, υπάρχουν και χρέη των αθλητικών ανώνυμων εταιριών για τους αθλητικούς χώρους που χρησιμοποιούν. Τρανταχτό παράδειγμα αποτελεί η μίσθωση των αθλητικών και επαγγελματικών χώρων του ΟΑΚΑ από δύο ποδοσφαιρικές Α.Ε., την ΠΑΕ Παναθηναϊκός και την ΠΑΕ ΑΕΚ. Μέσω των συμβάσεων που είχαν συναφθεί με αυτές καλυπτόταν σημαντικό μέρος του προϋπολογισμού του ΟΑΚΑ και των λειτουργικών του δαπανών. Ωστόσο, ύστερα από την αποχώρηση της μιας και τον υποβιβασμό της δεύτερης, σε συνδυασμό με τα τεράστια χρηματικά ποσά που αυτές οφείλουν στο ΟΑΚΑ, δημιουργείται ένα μεγάλο χρηματοδοτικό κενό το οποίο πρέπει να καλυφθεί προκειμένου το Ολυμπιακό Στάδιο να συνεχίσει την λειτουργία του. Την ίδια στιγμή, η διοίκηση του ΟΑΚΑ επιβάλλει υπέρογκες χρεώσεις στις Ομοσπονδίες, οι οποίες κάνουν χρήση των χώρων για τις ανάγκες της προετοιμασίας των αθλητών των εθνικών ομάδων, καθώς και στα αθλητικά σωματεία και σε όποιον άλλο φορέα ή φυσικό πρόσωπο κάνει χρήση των αγωνιστικών και βοηθητικών χώρων.

Πέραν όμως της πολιτικοοικονομικής διαπλοκής και του σκληρού συστήματος πελατειακών σχέσεων στον επαγγελματικό αθλητισμό, εξέχουσα θέση στο κεφάλαιο αυτό κατέχει το θέμα της φαρμακοδιέγερσης, η οποία αποτελεί μια ιδιαίτερα επικίνδυνη πρακτική που θέτει σε κίνδυνο την υγεία των αθλητών και την αξιοπιστία των αθλητικών διοργανώσεων. Ο ρόλος της Πολιτείας σε σχέση με την καταπολέμηση του φαινομένου έγκειται αφενός στην αποτροπή των πρακτικών φαρμακοδιέγερσης, μέσω των ελέγχων αντιντόπινγκ, και αφετέρου στην προστασία της υγείας όλων των αθλουμένων μέσω της πρόληψης και της ενημέρωσης. Όμως και τις υποχρεώσεις αυτές, η Πολιτεία επιδιώκει να τις παραχωρήσει στην ιδιωτική πρωτοβουλία.

Συγκεκριμένα, το Εθνικό Συμβούλιο Καταπολέμησης του Ντόπινγκ, αρμόδιο για να διενεργεί ελέγχους σε συνεργασία με τις Εθνικές Ομοσπονδίες των ατομικών και ομαδικών αθλημάτων, θα λάβει για το 2014 μόλις 50.000 ευρώ από τον Κρατικό Προϋπολογισμό. Υπενθυμίζεται ότι το 2012 είχαν δοθεί στο ΕΣΚΑΝ 21.072 ευρώ με αποτέλεσμα να παρουσιάσει μεγάλα προβλήματα στην διενέργεια τακτικών ελέγχων και ταυτόχρονα να κινδυνεύσει το εργαστήριο αντιντόπινγκ του ΟΑΚΑ να χάσει την πιστοποίηση από την WADA (World Anti – Doping Agency). Η μείωση της χρηματοδότησης του ΕΣΚΑΝ σε συνδυασμό με την υποχρηματοδότηση των Εθνικών Αθλητικών Ομοσπονδιών, από τις οποίες πληρώνονται οι διαπιστευμένοι έλεγχοι των πιστοποιημένων ελεγκτών του ΕΣΚΑΝ, επιβεβαιώνει την πρόθεση της Πολιτείας να καταργήσει τον ανεξάρτητο αυτό φορέα με ότι αυτό συνεπάγεται για την αξιοπιστία του επαγγελματικού αθλητισμού και

την υγεία των αθλητών. Όσον αφορά στις πολιτικές πρόληψης και προστασίας της υγείας όλων των αθλουμένων, αυτές είναι σήμερα ανύπαρκτες. Φορείς όπως το Εθνικό Συμβούλιο Καταπολέμησης των Ναρκωτικών, αλλά και ο Σύλλογος Ελλήνων Ολυμπιονικών έχουν προτείνει στην Πολιτεία κατά καιρούς δράσεις, οι οποίες μπορούν συμβάλουν στην πρόληψη και προστασία της υγείας όλων των αθλούμενων, χωρίς ωστόσο να έχει δημιουργηθεί κάποιο συγκεκριμένο πλαίσιο ουσιαστικής παρέμβασης.

Τα παραπάνω σε συνδυασμό με την χειραγώγηση αγώνων, το ξέπλυμα μαύρου χρήματος και την εκτροφή παρακρατικών μηχανισμών, δηλητηριάζουν τον ελληνικό αθλητισμό και οδηγούν σε φαινόμενα βίας. Φαινόμενα τα οποία ποτέ δεν αντιμετωπίστηκαν αποτελεσματικά, παρόλο που τα τελευταία χρόνια οι διαδοχικές πολιτικές ηγεσίες θέσπισαν δρακόντειους νόμους για την αντιμετώπιση τους. Το αυστηρότατο θεσμικό πλαίσιο δεν οδήγησε στην εξάλειψη των επεισοδίων στις εξέδρες των ελληνικών γηπέδων, ούτε βέβαια και έξω από αυτές.

Ο τελευταίος σχετικός νόμος 4049/2012, μεταξύ άλλων, αυστηροποίησε τις ποινές που προβλέπονται από τον ποινικό κώδικα για τις παραβατικές συμπεριφορές εντός γηπέδου, θεσμοθέτησε τις βιντεοσκοπήσεις των πολιτών που πηγαίνουν στα ελληνικά γήπεδα, κατήργησε τις μετακινήσεις φιλάθλων ομάδων, ενώ έδωσε το δικαίωμα σε ιδιωτικές εταιρίες φύλαξης να επεμβαίνουν με αυξημένες αρμοδιότητες σε μια σειρά από περιστάσεις. Ο νόμος αυτός όχι μόνο δεν κατάφερε να περιορίσει την βία αλλά αντίθετα, υποβάθμισε σημαντικά τις ελευθερίες των πολιτών που επισκέπτονται χώρους αθλητικών αγώνων. Τα «ραντεβού θανάτου» μεταξύ οπαδών δεν αποτελούν πλέον μεμονωμένα περιστατικά, αλλά πολύ συχνή πρακτική με τραγικά αποτελέσματα. Στο ίδιο παθογενές πλαίσιο δρουν και τμήματα οργανωμένων οπαδών, συνδεόμενα με εθνικιστικά και ρατσιστικά μορφώματα, με στόχο την τρομοκράτηση της μεγάλης μερίδας του φίλαθλου κόσμου.

ΣΤ) Εφαρμογή μιας νέας πολιτικής στον τομέα του αθλητισμού

Όλες οι παραπάνω παθογένειες είναι απόρροια της διαχρονικής πελατειακής πολιτικής των δυνάμεων που κυβέρνησαν την χώρα, οι οποίες σε συνδυασμό με τις πολιτικές λιτότητας των τελευταίων ετών έχουν οδηγήσει ουσιαστικά το αθλητικό οικοδόμημα στη χρεωκοπία και την κατάρρευση.

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεσμεύεται για μια άλλη πολιτική για τον αθλητισμό. Δεσμεύεται για ένα σύστημα φυσικής αγωγής και αθλητισμού ενιαίο, κοινωνικό και δημοκρατικό με σαφή πολιτικά, κοινωνικά και ανθρωποκεντρικά χαρακτηριστικά. Ένα σύστημα που θα ενισχύσει τα αθλητικά προγράμματα στη Τοπική Αυτοδιοίκηση και τη φυσική αγωγή σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, δίνοντας προτεραιότητα στον ερασιτεχνικό αθλητισμό και τη μαζική άθληση, χωρίς διακρίσεις και αποκλεισμούς. Ένα σύστημα, στο οποίο η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού θα έχει επιτελικό ρόλο. Ένα σύστημα το οποίο θα αποτελέσει σημείο αναφοράς μεταξύ των ευρωπαϊκών χωρών δίνοντας αναπτυξιακή ώθηση σε άλλους κλάδους της οικονομίας.

Κατόπιν τούτων επερωτάται ο κ. Υπουργός

1. Με ποιους τρόπους θα διασφαλιστεί η επαρκής χρηματοδότηση του ελληνικού αθλητισμού σε όλες του τις διαστάσεις;
2. Θα γίνουν όλες οι απαραίτητες ενέργειες ώστε να εισπραχθούν τα βεβαιωμένα χρέη των ΠΑΕ & ΚΑΕ προς το Ελληνικό Δημόσιο;
3. Σε πόσες και ποιες περιπτώσεις αθλητικών ανωνύμων εταιριών εξακριβώθηκαν φορολογικές, ασφαλιστικές παραβάσεις; Ποια είναι τα πρόστιμα που έχουν επιβληθεί στις εν λόγω ΠΑΕ και ΚΑΕ, ποια ποσά έχουν εισπραχθεί και σε τι ποσοστό επί των συνολικών προστίμων;
4. Με ποιους τρόπους θα αναβαθμιστεί η φυσική αγωγή στην δημόσια εκπαίδευση;
5. Σε ότι αφορά τις αθλητικές ακαδημίες του Άρθρου 41 του ν. 4186/2013, ποιους παιδαγωγικούς στόχους θα έχουν και σε τι θα αποσκοπεί η αθλητική έρευνα που θα διεξάγεται σε αυτές; Σε ποιους ακριβώς τομείς θα συμπράττουν οι ιδιωτικές επιχειρήσεις στην λειτουργία των ακαδημιών αυτών;
6. Πως θα στηριχθούν τα προγράμματα «Άθληση για Όλους» με επαρκές προσωπικό, και υλικοτεχνική υποδομή;
7. Σε ποιες ενέργειες προτίθεται να προβεί για την ενίσχυση της χρηματοδότησης των Δήμων αναφορικά με τη συντήρηση των αθλητικών εγκαταστάσεων και την αξιοποίηση τους για την τοπική κοινωνία;
8. Τι προτίθεται να πράξει για την πραγματική στήριξη του αθλητικού κινήματος ΑμεΑ και για την πρόσβαση όλων των ατόμων με αναπηρία στην άθληση;
9. Με δεδομένη την τεράστια υποχρηματοδότηση του ΕΣΚΑΝ, με ποιους τρόπους θα διασφαλιστεί η διενέργεια των ελέγχων αντιντόπινγκ σε όλα τα αθλήματα;
10. Υπάρχει κεντρικός σχεδιασμός ως προς τις πολιτικές για την πρόληψη και την ενημέρωση μαθητών και αθλητών σε σχέση με την φαρμακοδιέγερση και το ντόπινγκ;
11. Με ποιους τρόπους προτίθεται να αντιμετωπίσει τις νέες διαστάσεις της οπαδικής βίας, χωρίς να καταλύσει ακόμα περισσότερες ατομικές ελευθερίες των φιλάθλων; Σε ποιες ενέργειες θα προβεί ώστε να υποχρεωθούν και οι ανώνυμες αθλητικές εταιρίες να παρέμβουν πιο αποτελεσματικά στην καταπολέμηση της οπαδικής βίας και των «οργανωμένων στρατών»;
12. Ποια είναι η ατζέντα των θετικών δράσεων της Πολιτείας, ώστε να στηριχθεί ο φίλαθλος κόσμος και να απομονωθεί το τμήμα εκείνο των οπαδών, που προκρίνει το ρατσιστικό μίσος ;

13. Προτίθεται να οδηγήσει στην εκποίηση – ξεπούλημα μέσω του ΤΑΙΠΕΔ άλλες εξειδικευμένες εγκαταστάσεις που προορίζονται για υψηλού επιπέδου αθλητισμό και έχουν χρυσοπληρωθεί από τα χρήματα του ελληνικού λαού, πέραν από αυτές που έχουν εισηχθεί στο Ταμείο; Τι δρομολογείται για αυτές που είναι ήδη εισηγμένες και ποια κριτήρια έχουν ληφθεί υπόψη;

Οι επερωτώντες βουλευτές

Γιώργος Πάντζας

Παναγιώτα Δριτσέλη

Νίκος Βούτσης

Τάσος Κουράκης

Δημήτρης Στρατούλης

Αλέξης Μητρόπουλος

Θοδωρής Δρίτσας

Ηρώ Διώτη

Παναγιώτης Κουρουμπλής

Τζένη Βαμβακά

Έφη Γεωργοπούλου – Σαλτάρη

Μαρία Κανελλοπούλου

Αλέξανδρος Μεϊκόπουλος

Θανάσης Πετράκος

Χαρά Καφαντάρη

Ιωάννης Μιχελογιαννάκης

Γιάννης Σταθάς

Ιωάννα Γαϊτάνη

Δημήτρης Γάκης

Στέφανος Σαμοΐλης

Σταύρος Κοντονής

Νίκος Συρμαλένιος

Γιώργος Βαρεμένος

Ευάγγελος Διαμαντόπουλος

Βασίλης Κυριακάκης

Γιάννης Ζερδελής

Γιάννης Αμανατίδης

Μαρία Μπόλαρη

Ευαγγελία Αμμανατίδου

Κατερίνα Ιγγλέζη

Μαρία Τριανταφύλλου

Χρήστος Μαντάς

Μιχάλης Κριτσωτάκης

Νίκος Μιχαλάκης